

tager Hamborgerne lige for Næsen af os, uagtet vi som sagt ligge nærmere ved disse Steder end de, nærmest, paa Grund af, at Rensningen fordrer stor Plads og hos os med Fordel kun kan foregaa i Frihavns Terrain, paa Grund af at der for Tran ikke kan gives Udsørselsgodtgjørelse. Og det er en ganske fortrinlig Forretning, som desværre Hamborgerne ligge aldeles inde med, med Undtagelse af det mindre betydelige Kvantum, der tilføres os fra vore Kolonier, Island og Grønland, som kun udgjør en temmelig forsvindende Del af hele Omsætningen i denne Artikel. Det, som Frihavns Væner mene at opnaa, er, at man ved en mere ugenert Omsætning, ved, at sparér baade Tid og Penge, ikke alene skulde kunne holde vore Konkurrenter Stangen, men ogsaa muligvis udvide os paa deres Gebet. Ser man hen til Hamborg, forbausjer det ganske vist mig, at det ærede 7de Medlem for 1ste Kredts (Harald Hansen) kunde bruge Hamborg som Exempel paa, at vi ikke skulde gaa til en Frihavn. Jeg har nemlig kun hørt een Klage fra Hamborg, hvad Frihavnen angaar, og den gaar ud paa, at Frihavnen har viist sig at være altfor lille og det, uagtet den i dette Diebliff, saavidt jeg veed, udgjør et Areal af 1600 Tønder Land, et ganske betydeligt Areal, i Sammenligning med hvilket vort kun er lille. Der er endelig en anden Ting, der for mig taler for, at man bør gaa til Anlægget af en Frihavn, og det er det, at jeg har spurgt: Hvad sigte vore Pengeinstituter, vore ledende Finantsmænd, og jeg har fundet disse Svar deri, at en Privatmand, Tømmermester Nielsen i en Piece, der er omdelt til Rigsdagen, og hvori han tilbyder at anlægge Frihavnen, siger, at den finantsielle Side af Sagen for hans Vedkommende er i Ordén, da han har Tilfagn om et Beløb af indtil 20 Millioner af et herbærende større Bankfirma. Det er for mig en Grund til at mene, at man fra den Side anser dette Foretagende for at være heldigt, og de ledende Bankmænd maa i Retning af at veie Gevinst og Tab vel anse for særlig mismeagtige i den Slags Forhold.

Nu er der sagt dette: Hvem skal benytte denne Frihavn? jeg nærer forøvrigt ingen Tvivl om, at vi herhjemme have en tilstrækkelig intelligent og dygtig Handelsstand, som kan tage det Arbejde op, ligesom jeg heller ikke tvivler om, at vi have fornøden Kapital herhjemme; vore Pengeinstituter, Sparekasser og Banker, ligge jo for Tiden inde med betydelige overflødige Kapitaler. Men skulde det vise sig, at vor egen Handelsstand svigtede, tror jeg ikke, at vi be-

høve at være bange for, at Frihavnen ikke desuagtet vil blive benyttet; jeg tror nemlig, at Udlandet da vil tage fat. Det vilde ganske vist være mig i høi Grad kjærere, om vore egne Forretningsmænd toge denne Sag op; men paa den anden Side kan det ikke negtes, at det ogsaa vilde bringe Byen og dermed Landet Fordel, selv om der lagedes Beslag paa Frihavns territoriet af Udlandinge, saa det virker ikke særlig afstræfende paa mig. De forskjellige Kommissioner, der have været nedsatte i denne Sag, have ogsaa udtalt sig i den Retning, at man bør gaa til et Frihavnsanlæg, det forekommer mig derfor Alt i Alt at være paa sin Plads, at være vel begrundet at gjøre det. Ganske vist trænger dette Spørgsmaal sig frem, hvad vi risikere ved at gaa til Anlægget af en Frihavn, og Foretagendet viser sig at være mislykket; men der er et andet Spørgsmaal, som trænger sig frem ved Siden deraf: Hvad risikere vi, hvis vi unblade at gjøre Noget? Det forekommer mig, at det er langt vanskeligere at besvare, hvad Følge det vil have, hvis vi ligge stille, medens de Andre arbeide. Det kan let komme til at koste ganske andre Millioner end dem, der er Tale om at risikere her ved at gaa til et Frihavnsanlæg. Ganske vist er det betydelige Summer, som fordres anvendte; men selv om Foretagendet skulde mislykkes, er dermed ikke alle disse Penge tabte; de betydelige Grunde ville jo altid være tilstede og repræsenterer nogen Kapital, men ganske vist, saafremt Byen skal stagnere, repræsenterer de langt mindre Kapitaler, end naar Byen gaar fremad. — Det ærede 7de Medlem for 1ste Kredts (Har. Hansen) mente, at Tilstanden med Hensyn til Kreditoplagsretten, Frilager og Transitlager var tilstrækkelig god. Jeg har udtalt mig derom; men jeg skal dog fremføre et Exempel paa, at dette ikke er saa fuldkommen rigtigt, som det ærede Medlem mener. Jeg har erfaret fra en Forretningsmand her i Byen, at en Kjøbmand i Berlin havde ønsket at oplægge her paa Frilager et betydeligt Kvantum Kirsebærsaft. Det er en Ting, som ikke kan tages paa Kreditoplag, fordi der for den Vare ikke gives Udsørselsgodtgjørelse, det maatte altsaa være henvist til Frilager. Men det er paa den anden Side en Vare, som indtager et stort Volumen, og der viste sig ikke at være Plads. Altsaa den Forretning kunde være tilført os, hvis der kunde være skaffet Plads, Omsætningen kunde have foregaaet herfra, nu gik den tabt, den gik til Frihavnen i Hamborg. Det er dog et Bevis paa, at Tilstanden ikke er saa god, som den burde være.

Jeg skal derefter gaa til at omtale Lovfor-